

[Jefsen Christensen.]
sønderjydsK Kreditforening nu en Gang virker.

Jeg vil ud fra disse Betragtninger gerne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Jeg kan imidlertid ikke undlade at tilføje, at jeg ikke deler den Opfattelse, at det skal være nogen særlig Velsignelse for de laansøgende at have en 5 pCt.s Serie fremfor en 4½ pCt.s. Det obligationskøbende Publikum skal nok til enhver Tid vide at vurdere den effektive Rente, og det laanbydende Institut vil sikkert ligeledes vide at vurdere den paagældende Ejendoms aarlige Ydeevne. En Hævning af Kreditforeningsrenten til 5 pCt. i dette Øjeblik kan derimod faa den Virkning, at Renten kommer til at overstige, hvad Landejendommene under de givne Vilkaar og maaske langt ud i Fremtiden er i Stand til at yde, selv om Obligationerne kommer til at staa i Pari. Derfor har jeg personlig min store Betænkelse ved det Kapløb, der har været mellem Kreditforeningerne om at faa 5 pCt.s Serier. Jeg erkender imidlertid, at Sønderjyllands Kreditforening her vanskeligt kan holde sig tilbage, naar Vest- og sønderjydske Kreditforening, der virker i samme Landomraade, allerede har en 5 pCt.s Serie. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til velvillig Behandling i det høje Ting.

Jørgen Møller: Dette Lovforslag har jo været behandlet i et Udvalg i Folketinget, og her blev der fra mit Partis Side saavel som fra det radikale Venstres Side gjort nogle Indvendinger imod det. Man ønskede bl. a., at Rentegarantien skulde være fortløbende paa samme Maade, som den er det for de to Husmandskreditforeninger, og endvidere ønskede man, at Ministeren skulde bemyndiges til at afgøre, hvornaar en ny Serie skulde udstedes. Ændringsforslagene fandt imidlertid ikke den nødvendige Tilslutning, og da det sikkert vilde gaa paa samme Maade her, vil jeg afstaa fra at stille Ændringsforslag og i Stedet anbefale, at vi tager Lovforslaget, som det foreligger. Loven af 18. April 1925 har jo vist sig at have den Virkning, at Kurserne paa Sønderjyllands Kreditforenings Obligationer er kommet til at ligge 2—3 pCt. højere end tidligere. Det, man kan indvende mod det foreliggende Lovforslag, er, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, at der herefter skal oprettes en 5 pCt.s Serie. Jeg anerkender naturligvis de Bevæggrunde, den højtærede Minister

har haft til at gaa med hertil, og jeg skal derfor ikke indvende noget særligt derimod; kun skal jeg pege paa, at vi ikke finder, det er heldigt, og ikke tror, det vil føre til det ønskede Resultat.

Schovelin: Den højtærede Minister har egentlig med dette Lovforslag sat Rigsdagen i nogen Forlegenhed. Det er jo saa, at Sønderjyderne er blevet Nationens Kælebørn, hvad der ogsaa er naturligt efter den lange Adskillelse, men paa den anden Side gaar det ikke an for deres Skyld i alt for høj Grad at tilsidesætte hævdvundne Principper. Det var nu allerede efter min Mening en stor Fejl, at vi fik Sønderjyllands Kreditforening, og Beviset derfor er jo leveret af Erfaringen just derigennem, at den maatte have Statsgaranti for at faa Kurserne paa Højde med de andre Kreditforeningers Obligationer. Markedet var øjensynligt for snævert, og der var mange andre Grunde — dem er det ikke værd at dvæle ved her —, som talte mod denne Oprettelse. Det andet endnu mere skæbnesvangre Skridt var Ydelsen af Statsgaranti. Det vil erindres, at forud for Vedtagelsen af Loven af 18. April 1925, hvorved Staten paatog sig denne Rentegaranti for indtil 30 Mill. Kr., ytrede der fra mit Partis Side store principielle Betæneligheder, Betæneligheder, som Partiet selvfølgelig i endnu højere Grad maa nære overfor denne Fortsættelse. Det blev fra Socialdemokratiets Side sagt, da Statsgarantien første Gang blev ydet af Lovgivningsmagten, at denne Gang skulde det gælde, at een Gang var ingen Gang. Ja, det er den Slags Ting, man godt kan sige, men det viser sig jo Gang paa Gang, hvor skæbnesvangert det er at gøre et Skridt i den forkerte Retning.

Jeg maa nu sige, at *nogen* Begrundelse for at gaa videre skulde der dog gerne være, men jeg kan ikke se, der er givet nogen Begrundelse, thi det er ingen Begrundelse at sige, at den sønderjydske Kreditforening dog ogsaa skulde have Lov til som alle de andre at udstede 5 pCt.s Kasseobligationer. Deraf følger nemlig ingenlunde, at der ogsaa for disse 5 pCt.s Kasseobligationer bør gives Statsgaranti. At faa Tilladelse til at udstede en Serie 5 pCt.s Obligationer er i Sammenligning med Statsgarantien det mindre, at yde Statsgaranti er det større, og det er en god gammel logisk Regel, som enhver formel Logik indeholder, at man ikke kan slutte fra det mindre til det større. Den Argumentation, man i saa Henseende har forsøgt, er altsaa efter min Mening en mod almindelig formel Logik stridende Slutning.